

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 22. november 2022

Sag BS-46551/2021-OLR
(3. afdeling)

[X]
[advokat A]

mod

Advokatnævnet
[advokat B]

Retten i Roskilde har den 22. november 2021 afsagt dom i 1. instans (sag BS-37222/2020-ROS).

Landsdommerne Bodil Dalgaard Hammer, Frosell og Jørgen Jørgensen (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, advokat [X], har for landsretten gentaget de påstande, han nedlagde for byretten.

Indstævnte, Advokatnævnet, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Der er for landsretten fremlagt yderligere bilag indeholdende blandt andet mails udvekslet mellem advokat [X] og [Æ] samt mails udvekslet mellem advokat [X] og [Z].

Forklaring

For landsretten har advokat [X] afgivet supplerende forklaring.

Advokat [X] har forklaret blandt andet, at der ikke var taget højde for tolkeomkostningerne i den omkostningsopgørelse, han udfærdigede til brug for Sø- og Handelsretten ved rettens eventuelle fastsættelse af sagsomkostninger til hans klient. Hans klient tabte sagen. Han modtog [Z]s faktura den 22. oktober 2019 og var, hver gang han havde rykket [Æ] for betaling af fakturaen, fuldstændig sikker på, at fakturaen efterfølgende var betalt af denne. Han fik dog ikke dette bekræftet af [Æ], og han undersøgte det ikke nærmere, fordi han på det tidspunkt ikke mente, at han havde anledning til det. Der var jo tale om en ekspeditionssag. Det var ikke lige før jul 2019, men noget tidligere at [Z] på ny ringede til ham.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Advokat [X] har yderligere til støtte for sine påstande gjort gældende, at han ikke havde et klientforhold til tolken.

Heroverfor har Advokatnævnet gjort gældende, at dette er uden betydning for afgørelsen af sagen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten er enig i det, som byretten har anført om tilsidesættelse af god advokatskik, herunder om betydningen af, at advokat [X] ikke havde et klientforhold til tolken.

Ligeledes tiltræder landsretten bemærkningerne om sanktionsfastsættelsen i byrettens dom.

Det for landsretten fremkomne kan ikke føre til et andet resultat.

Derfor stadfæster landsretten den indankede dom.

Efter sagens udfald skal advokat [X] til Advokatnævnet betale ankesagens omkostninger med 15.674 kr. Beløbet tilkendes til dækning af udgifter til advokat og til et forgæves indkaldt vidne. Heraf udgør beløbet til advokat 15.000 kr. uden tillæg af moms. Ved fastsættelsen af beløbet til advokat er der særligt henset til sagens værdi, karakter og omfang, herunder til hovedforhandlingens varighed.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal advokat [X] inden 14 dage betale 15.674 kr. til Advokatnævnet. Beløbet forrentes med procesrente, jf. rentelovens § 8 a.

RETTEEN I ROSKILDE DOM

afsagt den 22. november 2021

Sag BS-37222/2020-ROS

[X]
[advokat A]

Mod

Advokatnævnet
[advokat B]

Denne afgørelse er truffet af dommer Linda Lauritsen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag vedrører prøvelse af Advokatnævnets kendelse af 28. august 2020 i sagsnummer 2020-422/AKP, herunder spørgsmålet om en advokat har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have reageret tidligere på en tolks fremsendelse af faktura og senere rykkere for betaling af fakturaen.

Sagsøgeren, [X], har nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 28. august 2020 ophæves, subsidiært ændres således, at advokat [X] ikke tildes nogen sanktion, mere subsidiært tildes en irettesættelse, mest subsidiært tildes en lavere sanktion.

Sagsøgte, Advokatnævnet, har fremsat påstand om stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse af 28. august 2020 (sagsnr. 2020-422).

Denne retssag er anlagt den 24. september 2020.

Retten har den 12. november 2020 besluttet, at sagen ikke skal behandles efter reglerne om småsager i retsplejelovens kapitel 39, men skal behandles efter de almindelige processuelle regler for civile sager, jf. retsplejelovens § 402, stk. 1.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, men dommen indeholder dog en gengivelse af Advokatnævnets kendelse, ligesom dommen indeholder en gengivelse af den forklaring, der er afgivet under hovedforhandlingen.

Advokatnævnets kendelse af 28. august 2020

Advokatnævnet traf ved afgørelse af 28. august 2020 følgende afgørelse:

”Sagsfremstilling:

Advokat [X] henvendte sig til [virksomhed A] med henblik på tolkebistand til sin [...] klient i forbindelse med en hovedforhandling i Sø- og Handelsretten.

Ved e-mail af 19. oktober 2019 til [virksomhed A] skrev advokat [X] bl.a.:

”Jeg takker for, at du har mulighed for at give møde i Sø- og Handelsretten, Amaliegade 35, 2. DK-1256 København K:

Tirsdag den 22. oktober 2019, kl. 9:30

Sagsøger, [Y] er [...], og vi har behov for en oversættelse under qfhøringen, der er sat på tidsplanen fra 10:45 til ca. 11:30.

Du er naturligvis velkommen til at give møde fra sagens start kl. 9:30, og må under alle omstændigheder gerne møde ca. 10:15, såfremt forelæggelsen går hurtigere end forventet.

Jeg har vedhæftet første bind of sagens ekstrakt, så du har mulighed for på forhånd at gøre dig bekendt med sagen.

Sagens omkostninger, herunder dit salær, er dækket af [virksomhed B]. ”

Ved e-mail af 21. oktober 2019 til advokat [X] skrev [virksomhed A] bl.a.:

”Tak for mail - som jeg desværre først modtager nu - og ikke i lørdags.

Jeg skal se, hvad jeg kan gøre mht at komme fra [by 1] og vcere i KbH kl. 9.30...10.45-11.30

Mht Honorar, så henholder jeg mig til:

'Justitsministeriets Vejledende retningslinjer for honorering af tolke inden for Justitsministeriets Område '

*Honorar for selve tolketiden, anslået til en time, er jo meget overskuelig med 573,90 kr. **pr. påbegyndt time.***

Jeg skal dog gøre opmærksom på, at der pågår udgifter til rejsetid, ventetid og transport, jvf ovenstående link.

Der ydes vederlag for den tid, der medgår til transport fra det sted, hvor tolken opholder sig forud for tolkningen, til det sted, hvor tolkningen foregår, hvis afstanden overstiger 10 km. Dog ydes der ikke vederlag for transporttid, der overstiger den tid, det tager at befordre sig fra tolkens kontor-sted til det sted, hvor tolkningen foregår. Vederlaget beregnes på grundlag af den korteste transportvej. Vederlaget for transporttid udgør halvdelen af de ovenfor under a) nævnte timetakster for vedkommende tolk, uanset hvilket tidspunkt på døgnet transporten finder sted. Translatører og tolke, der honoreres efter pkt. 1, vederlægges således med 286,95 kr. i timen. I de tilfælde, hvor der ydes vederlag for den tid, der medgår til transport, beregnes vederlaget ud fra tolkens samlede transporttid. Afregning sker pr. påbegyndt ½ time.

Under samme betingelser godtgøres dokumenterede udgifter til den konkrete befordring med offentlige transportmidler. Ved benyttelse af egen bil godtgøres udgiften med den højeste af de til enhver tid af SKAT fastsatte takster for erhvervsmæssig kørsel i egen bil. Pr. 1. januar 2018 er satsen 3,54 kr. pr. km.

Godtgørelsen beregnes på grundlag af den korteste transportvej. Der ydes ikke godtgørelse for parkeringsudgifter.

Hvis jeg/din klient skal undgå at betale hotel og mere vente/rejsetid, skal jeg senest fra [by 1] tirsdag morgen kl. 05.00 og med Molslinjen og køre i egen bil.

*Anslåede rejseomkostninger: Færge i alt **1100-1200 kr:** Rejsetid samlet ca. 8 timer. Ventetid vel mindst 1 time: altså forventet $9 \times 286,95 = 2.583$ kr
Kørsel egen bil i alt $2 \times 126 \text{ km} \times 3,54 \text{ kr} = \mathbf{892 \text{ kr}}$*

*Vil du være rar lige at bekræfte, at dit kontor star inde for en betaling pd anslået til **samlet kr. 5.250,-** (evt. mere afhængig af om tidsplanen i SHR holder og afhængig af færgetider). Da vil jeg fluks forsøge at aflyse andre aftaler og undervisning morgen.*

På forhånd tak”

Senere samme dag svarede advokat [X]:

”Det står jeg inde for - og tusind tak. ”

Ved faktura af 22. oktober 2019 med forfald den 31. oktober 2019 opkrævede [virksomhed A] i alt 5.936,25 kr. for sin bistand i forbindelse med retssagen.

Advokat [X] har oplyst, at han videresendte fakturaen til sin klient.

Fakturaen blev ikke betalt.

Det er fra [virksomhed A]' side oplyst, at man rykkede for betalingen telefonisk, pr. post og e-mail uden resultat.

Advokat [X] har oplyst, at han modtog rykkere den 7. og 21. november 2019, den 9. december 2019 og den 10. januar 2020.

Ved e-mail af 16. januar 2020 til advokat [X] skrev dennes klient bl.a., at han var utilfreds med [virksomhed A]' tolkning, idet han bl.a. var af den opfattelse, at oversættelsen var så dårlig, at hans pointer ikke kom frem, og at det var derfor han nægtede at betale regningen.

Ved e-mail af 3. februar 2020 til [virksomhed A] orienterede advokat [X] om sin klients utilfredshed med oversættelsen ved Sø- og Handelsretten og anmodede om [virksomhed A]' bemærkninger, som ville blive forelagt klientens forsikringsselskab, der herefter ville tage stilling til, om omkostningen skulle dækkes.

Den 20. februar 2020 blev der ved bankoverførsel fra en erhvervskonto overført 6.085 kr. til [virksomhed A].

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Virksomhed A] har påstået, at advokat [X] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at betale fakturaen for tolkebistanden i forbindelse med retssagen og ikke efterfølgende svare på henvendelser herom.

[Virksomhed A] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at fakturaen var udstedt til advokat [X], og at denne havde bekræftet at indestå for betalingen.

[Virksomhed A] har videre anført, at han forgæves rykkede for betalingen af fakturaen telefonisk, pr. post og e-mail.

Indklagede:

Advokat [X] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at advokat [X] muligvis indestår for den endelige betaling til [virksomhed A], men ikke for tidspunktet og de øvrige vilkår for betaling.

Advokat [X] har endvidere anført, at han videresendte fakturaen til sin klient, der oplyste, at han ville betale [virksomhed A]. Advokat [X] fandt ikke grundlag for at betvivle, at klienten ville betale.

Advokat [X] har videre anført, at Advokatnævnet ikke kan tage stilling til, i hvilket omfang han hæfter for betaling til [virksomhed A], idet et eventuelt krav skal statueres og inddrives ved domstolene.

Advokat [X] har også anført, at [virksomhed A] modtog betaling for sit krav inkl. renter den 20. februar 2020.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokat [X] oplyste ved e-mail af 19. oktober 2019 til [virksomhed A], at sagens omkostninger, herunder [virksomhed A]' salær, var dækket af hans klients forsikringsselskab.

Advokat [X]s svar den 21. oktober 2019: *"Det står jeg inde for – og tusind tak."*, anses for at være en bekræftelse på [virksomhed A]' spørgsmål tidligere samme dag om: *"Vil du lige være rar at bekræfte, at dit kontor står inde for en betaling anslået til samlet kr. 5.250,-"*.

Under disse omstændigheder finder Advokatnævnet, at advokat [X] tidligere end sket burde have reageret i forhold til [virksomhed A]. Nævnet har herved lagt særligt vægt på, at advokat [X] først reagerede over for [virksomhed A] efter i hvert fald fire rykkere over en periode på ca. 2,5 måned efter fakturaens udstedelse, på et tidspunkt hvor advokat [X]s klient fremkom med indsigelser mod tolkningens kvalitet. Det ændrer under de foreliggende omstændigheder ikke herpå, at advokat [X]s klient ved e-mailen af 16. januar 2020 også skrev, at det var derfor han nægtede at betale regningen, og at advokat [X] den 3. februar 2020 orienterede [virksomhed A] herom med anmodning om bemærkninger, som herefter ville blive forelagt klientens forsikringsselskab.

Advokatnævnet finder herefter, at advokat [X] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke at have reageret tidligere over for [virksomhed A] efter modtagelsen af fakturaen.

Advokat [X] er tidligere ved Advokatnævnets kendelser af 27. november 2012 og 28. maj 2018 blevet pålagt bøder for tilsidesættelse af god advokatskik.

Advokatnævnet pålægger som følge af det anførte advokat [X] en bøde på 40.000 kr., jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokat [X] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [X] pålægges en bøde til statskassen på 40.000 kr.”

Forklaring afgivet under hovedforhandlingen

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af advokat [X].

[X] har forklaret blandt andet, at han fik advokatbestalling i [...], og han har været selvstændig advokat stort set siden dette tidspunkt.

Han repræsenterede en udenlandsk klient, [virksomhed C] i en sag mod [virksomhed D]. Der skulle være hovedforhandling i Sø- og Handelsretten. Der var behov for tolk til [virksomhed C]s hovedejer, [Y], som skulle afgive forklaring under hovedforhandlingen. Den første [...] tolk havde meldt afbud, men det lykkedes ham at få kontakt med tolken [Z]. Han sagde i telefonsamtalen med [Z], at [virksomhed C]s [...] forsikringsselskab ville dække udgifterne til tolkningen, og at der var fuld dækning for omkostningerne. I Danmark ville sådan et udlæg til en tolk blive dækket med det samme, men de [...] regler er mere besværlige, og udlæg bliver først afregnet, når der foreligger en dom.

Det er korrekt, at tolken forud for hovedforhandlingen skrev en mail til afhørte og bad afhørte om at bekræfte, at hans kontor indestod for betaling på anslået 5.250 kr. i forbindelse med tolkningen. Afhørte skrev straks tilbage, at det stod han inde for. Han kan ikke huske, hvorfor han ikke reagerede på den mail, som tolken sendte umiddelbart i forlængelse heraf, og hvoraf fremgår, at ”OK – Jeg går ud, fra at jeg blot fakturerer, vedlagt bilag, dit kontor, som betaler og du derefter viderefakturerer til [virksomhed B]”, men han og [Z] havde i telefonen talt om, hvordan betaling ville ske, og afhørte var på intet tidspunkt i tvivl om, at [Z] ville få sine penge. [Z] var også klar over, at det kunne være, at han først ville få pengene, når forsikringsselskabet foretog udbetaling. Dette sagde han i øvrigt også til [Z] lige efter hovedforhandlingen.

Under hovedforhandlingen kunne han godt fornemme, at [Z] og [Y] sad og mundhuggedes på [...]. De to havde vist i øvrigt tidligere haft nogle forretninger sammen. Men afhørte var meget tilfreds med det, der kom til at stå i retsbogen, og [virksomhed C] vandt sagen. Den 22. november 2019, dagen efter hovedforhandlingen, modtog han [Z]s faktura. Den var udstedt til afhørte.

Han sendte den straks videre til sin klient. Det er rigtigt, at han siden fik nogle rykkere fra [Z]. Han fik i alt 4 e-mails, og han opfattede disse e-mails som rykkere for betalingen. Han sendte ikke alle disse rykkere videre til sin klient, men han sendte i hvert fald en enkelt af rykkerne videre til [Y]s [...] partner, [Æ]. Han ringede også til [Æ] flere gange og bad ham om at sørge for at betale [Z]s faktura.

Det var faktisk først den 16. januar, at afhørte blev klar over, at [Y] ikke var tilfreds med den tolkning, der var sket i Sø- og Handelsretten.

Afhørte havde, frem til han modtog [Y]s e-mail den 16. januar 2019, troet, at [Z]s faktura var betalt. Han var ikke klar over, at [Y] var utilfreds med tolkningen, og afhørte havde derfor ikke haft mulighed for at tage stilling til, om der skulle gøres indsigelse mod tolkeregningen. [Z] havde ringet til ham lige umiddelbart efter hovedforhandlingen for at høre, hvordan sagen var gået. Her har de nok også talt om [Z]s faktura. Desuden ringede [Z] til ham lige før julen 2019. I alle sine samtaler med [Z] har han tydeligt gjort ham klart, hvornår han kunne få sine penge. [Z] kunne slet ikke være i tvivl om, at pengene ville komme fra forsikringselskabet, men frem til den 16. januar 2020 troede afhørte, at [virksomhed C] havde betalt fakturaen.

Parternes synspunkter

[X] har i sit påstandsdokument af 11. oktober 2021 gjort følgende gældende:

"Advokat [X] bestrider, at han skulle have tilsidesat god advokatskik. Retsplejelovens § 126, stk. 1, lyder "En advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Advokaten skal herunder udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tilsiger. Sagerne skal fremmes med fornøden hurtighed."

Allerede ved henvendelsen af 19. oktober 2019 oplyste advokat [X], at udgiften til tolkebistand var forsikringsdækket. Advokaten påtog sig desuagtet derudover at "stå inde for" betalingen, hvilket betyder, at han tiltrådte forpligtelsen som simpel kautionist. Advokaten har på intet tidspunkt bestridt denne forpligtelse. Der har på intet tidspunkt været stillet spørgsmålstejn ved, at advokaten havde forpligtelse til at honorere fakturaen i samme omfang som [virksomhed C] var det, hvis [virksomhed C] ikke betalte.

Advokat [X] videresendte betalingsanmodningerne til sin klient og troede, indtil han den 16. januar 2020 blev gjort bekendt med [virksomhed C]'s reklamationen, at fakturaen ville blive honoreret. Klienten efterlod tilmed advokaten med det indtryk, at fakturaen var betalt. Henset til det relativt beskedne beløb tillagde advokaten ikke sagen større opmærksomhed.

I bakspejlet kunne advokaten måske have skrevet til [virksomhed A] i forbindelse med rykkerne i stedet for blot at videresende disse, men der er ikke belæg for at rubricere dette som uetisk, navnlig ikke når der henses til det i tid kortfattede forløb. Fakturaen var formentlig heller ikke blevet betalt hurtigere, da [virksomhed C]'s reklamation i givet fald blot var blevet afdækket tidligere.

Subsidiært gør advokat [X] gældende, at han ikke bør tildeles nogen sanktion, og at han i givet fald bør tildeles en irettesættelse eller en lavere sanktion.”

Advokatnævnet har i sit påstandsdokument af 11. oktober 2021 gjort følgende gældende:

”Til støtte for stadfæstelsespåstanden gør Advokatnævnet overordnet gældende, at advokat [X] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, ved ikke at have reageret tidligere end sket over for [virksomhed A] efter modtagelsen af fakturaen.

Advokatnævnet gør overordnet endvidere gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets sanktionsfastsættelse, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, der passende er udmålt til en bøde på 40.000 kr. til statskassen.

Om adfærd

Det ligger fast, at advokat [X] havde engageret [Z] fra [virksomhed A] til en tolkeopgave 22. oktober 2019, og han modtog faktura herfor dateret 22. oktober 2019 med forfald pr. 31. oktober 2019 på 5.926,25 kr. [Z] har under klagesagsbehandlingen oplyst, at han rykkede advokat [X] talrige gange for betaling af fakturaen telefonisk, pr. post og e-mail uden resultat (bl.a. E 29). I klagesvarskriftet har advokat [X] oplyst, at han modtog rykkere for betaling 7. november 2019, 21. november 2019, 9. december 2019 og 10. januar 2020 (E 45 midt). Det ligger således fast, at advokat [X] blev rykket for betaling gennem nogen tid. Det ligger ligeledes fast, at advokat [X] først reagerede overfor [virksomhed A] ved mail af 3. februar 2020. Der var retshjælpsforsikring i den pågældende sag, og advokat [X] havde på aftaletidspunktet påtaget sig en medhæftelse for betalingen (E 51 midt). Han blev af [Z] spurgt, om fakturaen skulle udstedes til ham, men svarede ikke herpå, og fakturaen blev udstedt til ham.

Advokat [X] var således over 100 dage om at reagere overfor [virksomhed A].

I den omhandlede situation var det advokat [X]s pligt at reagere overfor [virksomhed A] indenfor rimelig tid. Det undlod han, og han vedblev hermed, trods adskillige rykkere.

Det er oplyst, at advokat [X] videresendte fakturaen og rykkerne til sin klient, og også, at han ved videresendelsen af rykkerne hver gang modtog det svar fra sin klient, at der var foretaget betaling (E 5 pkt. 7). Dette var imidlertid ikke noget han videregav til [virksomhed A]. Med gentagne rykkere om betaling fra [virksomhed A] og med gentagne svar fra klienten om, at der var betalt, må det have stået klart for advokat [X], at en af parterne tog fejl. Tilsyneladende var det heller ikke noget, der fik ham til at reagere.

Advokat [X]s sene indsigelse i e-mailen fra 3. februar 2020 om kvaliteten af tolkningen, er uden relevans for ansvarsbedømmelsen. Hans meddelelse ændrer ikke på det lange forløb med passivitet fra hans side overfor fakturaen og rykkerne for betaling.

Advokatnævnet har således med rette konkluderet, at advokat [X] har handlet i strid med god advokatskik.

Om sanktion

Advokatnævnet har sanktioneret advokat [X] med en bøde til statskassen på 40.000 kr.

Advokatnævnet gør gældende, at valget af sanktion og udmåling af bøde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, skal fastholdes. Udmålingen er sket i overensstemmelse med retningslinjerne og praksis, herunder domstolspraksis, for bødeudmåling.

I Advokatnævnets sanktionssystem opereres med en normalbøde på 10.000 kr. for et førstegangstilfælde uden formildende eller skærpene omstændigheder. Bøden for en grov overtrædelse er som udgangspunkt 20.000 kr. Derudover anvendes princippet i straffelovens § 89, og der gælder ved bødeudmålingen et princip om absolut kumulation. Tidligere afgørelser tillægges gentagelsesvirkning, og udgangspunktet er bødefordobling. Sanktionssystemet er tiltrådt ved fast retspraksis.

Som anført i Advokatnævnets kendelse, er advokat [X] tidligere blevet pålagt sanktioner af Advokatnævnet for overtrædelse af god advokatskik. Det drejer sig om en bøde på 10.000 kr. pålagt ved Advokatnævnets kendelse af 27. november 2012 (E 17-20) og en bøde på 20.000 kr. pålagt ved Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2018 (E 21-24).

Disse to tidligere sanktioner er med rette tillagt gentagelsesvirkning. Det er gentagelsesvirkningen, der begrundet udmålingen af bøden til 40.000 kr.

Der skal efter retspraksis foreligge særlige forhold, for at domstolene kan ændre ved Advokatnævnets sanktionsfastsættelse. Det er ikke tilfældet, og der er intet grundlag for at ændre Advokatnævnets sanktionsfastsættelse."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Retten begrundelse og resultat

Retten kan tiltræde Advokatnævnets vurdering af, at advokat [X] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke tidligere at have reageret på tolkens faktura og rykkere for betaling heraf.

Retten har ved denne vurdering navnlig lagt vægt på, at advokat [X] har erkendt, at han modtog fire rykkere for betaling af fakturaen, og at det først var den 16. januar 2019, efter at tolken havde skrevet til Advokatnævnet, at advokaten blev klar over, at hans klient havde undladt at betale tolkeregningen, idet klienten mente, at tolkens oversættelse var mangelfuld. Retten har yderligere lagt vægt på, at advokat [X] forud for udførelsen af tolkeopgaven skriftligt overfor tolken havde tilkendegivet, at han indestod for, at hans kontor ville betale tolkens honorar.

Retten finder derfor, at det ikke var i overensstemmelse med god advokatskik, at advokat [X] undlod at besvare tolkens rykkere for betaling af fakturaen.

Retten bemærker, at fakturaen er fremsendt til advokaten den 22. oktober 2019, og at rykkerne er fremsendt til advokaten den 7. og 21. november 2019, den 9. december 2019 og den 10. januar 2020.

Den omstændighed, at advokatens relation til tolken ikke er en klientrelation, kan ikke føre til andet resultat, idet advokaten som led i sit arbejde som advokat havde antaget tolken til at udføre en konkret opgave i forbindelse med en retssag, og at advokaten skriftligt overfor tolken havde erklæret at ville indestå for betalingen af tolkens honorar. Det kan heller ikke føre til et andet resultat, at advokaten på grund af forsikringsdækningen var forvisset om, at tolken på et tidspunkt ville få betalt sin faktura, ligesom retten heller ikke tillægger det afgørende vægt, at fakturaen var på et beskedent beløb.

Retten har ikke fornødent grundlag for at ændre Advokatnævnets sanktionsfastsættelse. Retten bemærker, at advokat [X] ved Advokatnævnets kendelse af 27. november 2012 blev pålagt en bøde på 10.000 kr. og ved Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2018 blev pålagt en bøde på 20.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik. I praksis tillægges afgørelser, der er truffet de seneste 5 år, gentagelsesvirkning, og det fremgår af praksis, at gentagelsesvirkningen betyder, at der normalt sker en fordobling i forhold til den seneste sanktion.

Derfor stadfæstes Advokatnævnets kendelse af 28. august 2020.

Efter sagens udfald skal advokat [X] betale sagsomkostninger til Advokatnævnet.

Sagsomkostningerne udgør 15.000 kr., som er et passende beløb til dækning af Advokatnævnets udgift til advokatbistand. Retten har ved fastsættelsen af dette beløb lagt vægt på sagens karakter og omfang.

Det er oplyst, at Advokatnævnet i relation til fastsættelse af sagsomkostninger skal anses som momsregistreret i kraft af momsregistreringen af Det Danske Advokatsamfund, der ifølge loven skal afholde Advokatnævnets omkostninger.

T H I K E N D E S F O R R E T :

Advokatnævnets kendelse af 28. august 2020 stadfæstes.

Advokat [X] skal til Advokatnævnet betale sagsomkostninger med 15.000 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8

